

WMO is bedoeld voor mensen die *zonder* die ondersteuning niet zelfredzaam zijn en/of maatschappelijk participeren als gevolg van beperking.

Gezondheid laat zich niet dwingen. Financiële krapte remt herstel en legt aanvullende beperkingen op bij mensen die juist al een beperking hebben. Dit verzaarden bestaan, terwijl de WMO doelgroep al een gat tussen draagkracht en draaglast heeft.

Het inkomenscriterium zou *alleen* een drempel kunnen zijn bij een veel hoger toetsinkomen, €100.000 of meer.

Gebaseerd op onderzoek met inflatie correctie dat vanaf 75.000 (nu 100.000) een financiële ondergrens is. Daarboven is er 'extra'.

Dat rechtvaardigt dat dat besteed kan worden aan huishoudelijk werk. Mits het een vast inkomen is (bestaanszekerheid).

In het bijzonder pensioeninkomen van 100.000 of meer zijn wel een eventuele mogelijkheid, omdat naar mag worden aangenomen mensen niet verder beperkt in dagelijks levenskosten en levenslang inkomenszekerheid is.

Het vermogens criterium is willekeurig en werkt discriminatie en ongelijkheid in de hand.

Dit zou ook op enig moment met succes op EVRM en andere verdragen kunnen worden aangevochten. Hersteloperaties hiervan zullen ongekeerde kosten en lasten met zich mee brengen en zijn een onverantwoord risico.

Wanneer vermogen zou moeten worden aangewend voor een primaire bestaansbehoefte- een schoon huis is immers uit hygiënisch oogpunt een bestaansbehoefte- dan dient dat ook van uit eigendomsrecht een dwingend maatschappelijk belang te rechtvaardigen, en dient ook rechtvaardig *al* het vermogen in ogen schouw genomen te moeten worden. In het bijzonder een tweede huis in Turkije Marokko of Zuid Frankrijk, alsmede de netto contante waarde van de pensioenvoorzieningen. Alleen het verzamelinkomen volstaat dan niet. Niet is uit te sluiten dat elders bezit of aanspraken staan geregistreerd.

Opvang in verband met huiselijk geweld moet onder de begroting van het Ministerie van veiligheid en justitie. En de bekostiging daarvan. Of het nu de kosten van gevangenen zijn van plegers of opvang voor slachtoffers, dit betreft huiselijk geweld, en niet de zelfredzaamheid als gevolg van gezondheidsbeperkingen. (die niet van dien aard zijn dat het 24-uurs toezicht criterium voor WLZ geldt, maar wel een beperking van de zelfredzaamheid.)

Stapel van inkomensafhankelijke bijdragen werkt een enorme armoede in de hand bij inkomens uit WIA (arbeidsongeschiktheid) en tot 75.000 afhankelijk van persoonlijke omstandigheden.

Bij een WIA dagloon met 70% uitkeringspercentage, is er een inkomensafhankelijke huurverhoging van 50 of 100 euro per maand, jaar op jaar, zonder enige toename in inkomen of woonverbetering, een 'eigen bijdrage' aan zorgkosten jaarlijks, geen recht op juridische bijstand, maar ook geen inkomen waar een advocaat van betaald

kan worden en geen recht op Wmo voorzieningen in aanpassing van de woning of energiecompensatie. Dit is een ongewenste en inhumane armoede val die boven oude WIA hardheden komt (zie Witboek FNV Wla Hardheden). Inkomen uit WIA zou moeten worden uitgezonderd in alle gevallen want hier is sprake van gezondheidsbeperking.

Externe adviseurs in de WMO keten zouden overheid- CAO moeten hanteren en geen winstdoelstellingen daarboven mogen hebben - stichtingen van medische / sociaal medische adviseur. De overname van Cohendron/ Argonaut advies door uiteindelijk House of HR verdient kritische aandacht. Geld en middelen dienen bij de mens met ondersteuningsbehoefte terecht te komen en niet bij een extra advies laag. Daarbij blijft het belang van een onafhankelijk integer advies bureau onderkend. Dit betreft echter een semipublieke taak.